PRESENTED BY

ฝ่ายเกษตร ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา

(OFFICE OF AGRICULTURAL AFFAIRS JAKARTA)

ความเคลื่อนไหวด้านการเกษตร ในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

เดือนกรกฎาคม 2567

อนาคตส่งออกน้ำมันปาล์มไปยังสหรัฐฯ สดใส

นาย Eddy Martono ประธานสมาคมน้ำมันปาล์มแห่งอินโดนีเซีย (The Indonesian Palm Oil Association: Gapki) เปิดเผยว่า ท่ามกลางการเลือกตั้งประธานาธิบดีของสหรัฐอเมริกาในปี 2567 ลู่ทางการค้าน้ำมันปาล์มของอินโดนีเซียในสหรัฐอเมริกายังมีแนวโน้มที่สดใส ปัจจุบันอินโดนีเซียยังครองส่วนแบ่งตลาดโลกถึงร้อยละ 54 ด้วยมูลค่าการส่งออกสูงถึง 28,450 ล้านเหรียญสหรัฐ ในปี 2566 และแนวโน้มความต้องการน้ำมันปาล์มในสหรัฐฯ ยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ล่าสุดเพิ่มขึ้นแตะระดับ 2 ล้านตัน โดยเฉพาะในภาคอุตสาหกรรม ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ (BPS) ระบุว่า การส่งออกน้ำมันปาล์มดิบ (CPO) ในเดือนพฤษภาคม 2567 ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ร้อยละ 27.11 โดยความต้องการ CPO ลดลงชั่วคราว เนื่องจากยังมีสต็อกน้ำมันจากพืชชนิดอื่นๆ อยู่เป็นจำนวนมาก ผู้นำเข้าต้องการทางเลือกที่ประหยัดได้มากกว่าส่งผลให้ความสามารถในการแข่งขันด้านราคาของน้ำมันปาล์มอินโดนีเซียลดน้อยลง อย่างไรก็ตาม แม้ต้องเผชิญกับความท้าทายระดับโลก แต่ Gapki ยังมีทัศนคติในเชิงบวกว่าจะสามารถบรรลุเป้าหมายการผลิต CPO ของรัฐบาลจำนวน 100 ล้านตัน ภายใต้โครงการปาล์มน้ำมันที่รุ่งเรือง 2588 (Gold Indonesia Palm Oil 2045) เพื่อส่งเสริมการส่งออก สิ่งสำคัญคือการทำให้ราคาน้ำมันปาล์มสามารถแข่งขันได้มากขึ้น

ขณะเดียวกัน นาย Putu Juli Ardika อธิบดีกรมอุตสาหกรรมการเกษตร กระทรวงอุตสาหกรรม กล่าวว่าอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มมีส่วนสนับสนุนการเติบโตของภาคอุตสาหกรรมการเกษตรเป็นอันดับ 1 ในอินโดนีเซีย ปัญหาการพัฒนาอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มขั้นปลายน้ำยังคงเป็นประเด็นสำคัญในระดับนโยบาย โดยผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์มมีกว่า 179 ประเภท และการส่งออกถึงร้อยละ 90 อยู่ในรูปผลิตภัณฑ์ปลายน้ำ สำหรับการส่งออกในรูปวัตถุดิบมีเพียงร้อยละ 10 เท่านั้น เช่น น้ำมันปาล์มดิบ (CPO) หรือน้ำมันเมล็ดในปาล์มดิบ (Crude Palm Kernel Oil: CPKO)

ที่มา: Timexkupang.Fajar.co.id วันที่ 2 กรกฎาคม 2567

เรียกร้องรัฐบาลสนับสนุนการขยายตัวภาคการผลิต ท่ามกลางความผันผวนของตลาดการเงินโลก

นาย Febrio Kacaribu หัวหน้าสำนักงานนโยบายการคลัง (The Fiscal Policy Agency: BKF) กระทรวงการคลัง เปิดเผยว่า ในเดือนมิถุนายน 2567 กิจกรรมการผลิตของอินโดนีเซียยังคงมีแนวโน้มขยายตัวอย่างต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 34 ติดต่อกัน ท่ามกลางภาวะเศรษฐกิจโลกที่ซบเซาและตลาดเงินมีความผันผวน ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อ (Purchasing Manager Index: PMI) ภาคการผลิตของอินโดนีเซียอยู่ที่ระดับ 50.7 ลดลงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับเดือนพฤษภาคมที่ผ่านมาที่อยู่ที่ระดับ 52.1 โดยประสิทธิภาพการผลิตดังกล่าวได้รับแรงหนุนจากระดับผลผลิต (Output) และอุปสงค์ (Demand) ที่ยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกันมีข้อมูลระบุว่า กิจกรรมการผลิตของประเทศคู่ค้าสำคัญของอินโดนีเซีย อาทิ จีนและสหรัฐอเมริกา ก็ขยายตัวด้วยเช่นกัน โดยมี PMI อยู่ที่ระดับ 51.8 และ 51.7 ตามลำดับ สำหรับการผลิตของประเทศในกลุ่มอาเซียน เช่น เวียดนาม และไทยก็ขยายตัวด้วยเช่นกัน โดยมี PMI อยู่ที่ระดับ 54.7 และ 51.7 ตามลำดับ ในทางกลับกัน กิจกรรมการผลิตในกลุ่มประเทศภูมิภาคยุโรปยังคงหดตัว โดยมี PMI อยู่ที่ระดับ 45.6 รวมถึงเยอรมนีและฝรั่งเศสที่หดตัวลงมาอยู่ที่ระดับ 43.4 และ 45.3 นาย Febrio หวังว่าแนวโน้มกิจกรรมการผลิตของอินโดนีเซียจะดำเนินต่อไปได้พร้อมกับคุณภาพที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ รัฐบาลกำลังดำเนินนโยบายสนับสนุนด้านต่างๆ เพื่อส่งเสริมการเติบโตและรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต

นอกจากนี้ นาย Bhima Yudhistira ผู้อำนวยการบริหารศูนย์ศึกษาเศรษฐศาสตร์และกฎหมาย (Center of Economic and Law Studies: CELIOS) ย้ำว่ารัฐบาลควรผ่อนคลายมาตรการด้วยการลดอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม (VAT) ชั่วคราวให้เหลือร้อยละ 7-8 ซึ่งปัจจุบันอยู่ที่ร้อยละ 11 และกำหนดให้เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 12 ในปี 2568 เพื่อเพิ่มการมีส่วนร่วมของภาคการผลิตต่อการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศของประเทศ การสนับสนุนจากรัฐบาลเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อรักษาอุปสงค์ โดยเฉพาะงบประมาณรายรับและรายจ่ายของรัฐ (APBN) ปี 2568 คำแนะนำนี้เป็นการพิจารณาจากข้อมูลของ S&P Global Market Intelligence ที่ระบุว่า PMI ภาคการผลิตของอินโดนีเซียอ่อนตัวลง 1.4 จุด มาอยู่ที่ระดับ 50.7 ในเดือนมิถุนายน เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า

ที่มา: หนังสือพิมพ์ ANTARA
วันที่ 2 กรกฎาคม 2567

หมายเหตุ
Purchasing Managers Index (PMI) ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อ เป็นดัชนีที่สะท้อนถึงภาวะการณ์การขยายตัวหรือหดตัวของภาพรวมของภาคการผลิตและบริการ (Manufacturing PMI และ Service PMI) โดยการสำรวจผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อในบริษัทเอกชนเกี่ยวกับ ยอดสั่งซื้อใหม่ ปริมาณสินค้าคงคลัง การผลิต การส่งสินค้าและการจ้างงาน เป็นต้น โดยปัจจุบันมี 2 สถาบันหลักที่จัดทำดัชนี PMI โดยในสหรัฐฯ จัดทำโดย ISM (Institute for Supply Management) ขณะที่กว่า 30 ประเทศทั่วโลก จัดทำโดย IHS Markit Ltd ส่วนประเทศจีนมีการจัดทำทั้งภาครัฐ และเอกชนโดยสถาบัน Caixin (Caixin Media Company Ltd)

ที่มา: https://www.krungsri.com

หน่วยงานกักกันยืนยันเนื้อมะพร้าวขูดตากแห้งของสุลาเวสีเหนือพร้อมส่งออก

เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2567 นาย I Wayan Kertanegara หัวหน้าด่านกักกันสัตว์ ปลา และพืช (Animal, Fish and Plant Quarantine Agency) เมืองมานาโด จ.สุลาเวสีเหนือ กล่าวยืนยันว่าเนื้อมะพร้าวขูดตากแห้ง (Kelapa parut asal) จำนวน 26 ตันของบริษัท PT. Tropika Cocoprima (TCP) จ.สุลาเวสีเหนือ มีความปลอดภัยและพร้อมส่งออกไปยังเนเธอร์แลนด์ โดยผลิตภัณฑ์มะพร้าวแปรรูปเป็นหนึ่งในสินค้าเกษตรชั้นนำของจ.สุลาเวสีเหนือ และเป็นที่ต้องการอย่างมากในตลาดต่างประเทศ ก่อนการส่งออกไปยังประเทศปลายทาง ผลิตภัณฑ์ฯ จะต้องได้รับการตรวจสอบจากด่านกักกันฯเพื่อรับประกันว่าสินค้านั้นได้มาตรฐานตามที่กำหนด ซึ่งการตรวจสอบดังกล่าวรวมถึงการตรวจสอบทางกายภาพและการบริหารจัดการ เช่น สุขอนามัยของอุปกรณ์บรรจุสินค้า ความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์ ปริมาณ และขนาด ตลอดจนความครบถ้วนของเอกสารที่จำเป็นสำหรับประเทศปลายทาง

การตรวจกักกันโรคเป็นการตรวจสอบเพื่อให้แน่ใจว่าสินค้าที่ส่งออกไปต่างประเทศปราศจากศัตรูพืชกักกัน (Quarantine Plant Pests: OPTK) เช่น แมลงศัตรูพืชในโรงเก็บ (Warehouse pests) โดยมะพร้าวขูดตากแห้งเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีความเสี่ยงต่ำในการแพร่กระจายของโรคพืช เนื่องจากผ่านการรับรองคุณภาพและเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดโดยประเทศปลายทาง ซึ่งหน่วยงานกักกันฯ ไม่เพียงแต่มีบทบาทสำคัญในการควบคุมและป้องกันการแพร่กระจายของโรคในสัตว์ ปลา และพืชในพื้นที่และระหว่างประเทศเท่านั้น แต่ยังช่วยรักษาความปลอดภัยของอาหาร และรับประกันคุณภาพของผลิตภัณฑ์พืชสวนที่ส่งออกไปยังประเทศต่างๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายฉบับที่ 21 ปี 2019 ว่าด้วยการกักกันสัตว์ ปลา และพืช

ที่มา: หนังสือพิมพ์ Antara วันที่ 2 กรกฎาคม 2567

KKP เริ่มปฏิบัติการกิจกรรมปลายน้ำในโมเดลทดสอบ PIT

เมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม 2567 นาย Budi Sulistiyo อธิบดีกรมเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันผลิตภัณฑ์ทางทะเลและประมง (PDSPKP) กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) เปิดเผยว่า KKP ได้เริ่มดำเนินการทดสอบนโยบายการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง (Quota Based Fishing Zone Policy: PIT) ในเมืองตวล จ.มาลูกู โดยบูรณาการกิจกรรมต้นน้ำ (การจับสัตว์น้ำ) และปลายน้ำ (การแปรรูปและการตลาด) ที่มีเป้าหมายเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจในภูมิภาคโดยการเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลตั้งแต่การจับสัตว์น้ำ การรักษาคุณภาพสัตว์น้ำ การจัดการและการแปรรูป ไปจนถึงการตลาด ซึ่งจะส่งผลต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจในท้องถิ่นอย่างมากจากข้อมูลรายงานว่า ณ เดือนมิถุนายน 2567 มีการขนส่งสัตว์น้ำจำนวน 30.6 ตัน หรือประมาณ ตู้คอนเทนเนอร์ 2 ตู้ ไปยังเกาะชวา ผลการตรวจสอบคุณภาพสินค้าสัตว์น้ำพบว่ามีคุณภาพเกรด A ร้อยละ 46.67 คุณภาพเกรด B ร้อยละ 45.62 และสภาพเสียหาย (ท้องแตก) มีเพียงร้อยละ 7.71 เท่านั้น สิ่งนี้แสดงให้เห็นว่าคุณภาพสัตว์น้ำอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์มากกว่าเมื่อเทียบกับการนำไปขึ้นท่าบนเกาะชวาโดยตรง ซึ่งมีอัตราความเสียหายมากกว่าร้อยละ 30

นาย Budi ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า การปรับปรุงคุณภาพสัตว์น้ำขึ้นอยู่กับระยะทาง เวลา และสิ่งอำนวยความสะดวก ห้องเย็นสำหรับจัดเก็บสัตว์น้ำระหว่างการขนส่ง นับตั้งแต่เริ่มการทดสอบ PIT KKP ได้ดำเนินมาตรการต่างๆ อาทิ การให้คำแนะนำทางเทคนิคและให้ความช่วยเหลือชาวประมงเกี่ยวกับวิธีการจับและเก็บรักษาสัตว์น้ำบนเรืออย่างเหมาะสม ความร่วมมือระหว่างชาวประมงและธุรกิจบริการห้องเย็น หน่วยแปรรูปสัตว์น้ำ (Fish Processing Units: UPI) บริษัทเดินเรือ (shipping lines) และบริการด้านโลจิสติกส์ พร้อมทั้งการรวบรวมสินค้าตามความต้องการ เพื่อให้สามารถขนส่งจากเมืองตวลไปยังพื้นที่อุตสาหกรรมและผู้บริโภคบนเกาะชวาหรือไปยังตลาดส่งออกโดยตรง

ขณะเดียวกัน ในมุมมองทางการตลาด KKP มุ่งมั่นที่จะตอบสนองความต้องการในการเข้าถึงตลาดผ่านการส่งเสริมการขายและการจับคู่ทางธุรกิจกับผู้ซื้อในประเทศปลายทางการส่งออก นอกจากนี้ ความพยายามอีกประการหนึ่งที่ KKP ยังคงดำเนินการต่อไปคือการให้คำแนะนำทางเทคนิคเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติที่ดีในการแปรรูปและการจัดการคุณภาพสัตว์น้ำสำหรับ UPI มาประยุกต์ใช้ รวมถึงการเพิ่มขีดความสามารถของพนักงานในท้องถิ่น แนวทางที่ครอบคลุมเหล่านี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างภาคการประมงที่ยั่งยืนและสามารถแข่งขันได้ ซึ่งมีส่วนสำคัญต่อเศรษฐกิจของอินโดนีเซีย

ที่มา: กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง วันที่ 8 กรกฎาคม 2567

เอกชนส่งออกผลิตภัณฑ์ยางธรรมชาติที่ยั่งยืนไปยุโรป

นาย Dwi Sutoro ผู้อำนวยการด้านการตลาดของ Holding Perkebunan Nusantara (PTPN III Holding) เปิดเผยว่า PT. Perkebunan Nusantara IV ซึ่งเป็นบริษัทในเครือได้ส่งออกยางธรรมชาติที่ยั่งยืนไปยุโรปเป็นครั้งแรก ผ่านกระบวนการตรวจสอบวิเคราะห์สถานะ (Due Diligence) ตามกฎหมายว่าด้วยสินค้าที่ปลอดจากการตัดไม้ทำลายป่าของสหภาพยุโรป (EUDR) โดยยางมาตรฐานอินโดนีเซีย (SIR) ที่ผลิตโดย PTPN III Holding จะถูกนำไปใช้เป็นวัตถุดิบสำหรับผลิตภัณฑ์ต่างๆ เช่น ยางรถยนต์ โดยมีการส่งมอบสินค้าครั้งแรก ณ ท่าเรือเบลาวัน จ.สุมาตราเหนือ ผลิตภัณฑ์ยางธรรมชาติของ PTPN III Holding ได้รับการรับรองมาตรฐานระบบต่างๆ เช่น มาตรฐานระบบการจัดการคุณภาพ (QMS)/ISO 9001:2015 มาตรฐานสากลสำหรับระบบการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กร/ ISO 14001:2015 แอปพลิเคชัน RubberWay และแพลตฟอร์ม EcoVadis ที่แสดงให้เห็นว่า PTPN III Holding ได้ดำเนินการปลูกยางธรรมชาติอย่างยั่งยืน และบริษัทได้ปรับใช้หลักการแนวคิดด้านสภาพแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาล (Environmental, Social & Governance: ESG) ที่ช่วยลดความยุ่งยากในการปฏิบัติตามเกณฑ์การตรวจสอบวิเคราะห์สถานะ EUDR สำหรับผลิตภัณฑ์ยางของ PTPN III Holding

EUDR เป็นความคิดริเริ่มของสหภาพยุโรปเพื่อจำกัดการตัดไม้ทำลายป่าที่เกิดจากกิจกรรมทางการเกษตรทั่วโลกในสินค้าโภคภัณฑ์จำนวน 7 ชนิด ได้แก่ น้ำมันปาล์ม ยาง กาแฟ โกโก้ ถั่วเหลือง ไม้ และเนื้อวัว ซึ่งจะมีผลบังคับใช้ภายในเดือนมกราคม 2568 สำหรับผู้ประกอบการรายใหญ่และกลางปี 2568 สำหรับผู้ประกอบการรายย่อย ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อพื้นที่สวนยางจำนวน 11 ล้านเฮกตาร์ทั่วโลก ดังนั้น อินโดนีเซียจำเป็นต้องเตรียมพร้อมล่วงหน้า เนื่องจากอินโดนีเซียเป็นผู้ผลิตยางธรรมชาติรายใหญ่อันดับสองของโลกรองจากไทย สำหรับ PTPN III Holding กระบวนการตรวจสอบวิเคราะห์สถานะ EUDR ไม่ใช่ปัญหาใหญ่ เนื่องจากสวนยาง PTPN III Holding ได้รับการรับรองจากหลายสถาบันและได้นำระบบการตรวจสอบวิเคราะห์ย้อนกลับที่บูรณาการกับโครงการเกษตรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ (e-farming) ถือเป็นข้อได้เปรียบของบริษัท เนื่องจากสามารถตรวจสอบผลิตภัณฑ์ของตนเองได้

นอกจากนี้ การแปรรูปยางธรรมชาติของ PTPN III Holding ก็ปฏิบัติตามมาตรฐานสากลและสามารถผลิตยางธรรมชาติได้ 153,000 ตันต่อปี โดย 41,000 ตันผลิตใน จ.สุมาตราเหนือ และส่วนที่เหลือผลิตจากภูมิภาคอื่น ปัจจุบันจำนวนสัญญาขายยางธรรมชาติของ PTPN III Holding ที่ต้องผ่านข้อกำหนด EUDR อยู่ที่ 5,300 ตัน และยังมีศักยภาพที่จะเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก ยางธรรมชาติของ PTPN III Holding เป็นที่ต้องการโดยตรงจากผู้ผลิตยางรถยนต์ชั้นนำของโลกจากสหภาพยุโรป ซึ่งรวมถึง Michelin และ Gajah Tunggal ในฐานะผู้ผลิตท้องถิ่นที่ส่งออกผลิตภัณฑ์ไปยังสหภาพยุโรป การผลิตยางธรรมชาติทั่วโลกประมาณร้อยละ 70 ถูกดูดซับไว้สำหรับอุตสาหกรรมยางรถยนต์ นี่คือเหตุผลที่ PTPN III Holding ร่วมกับผู้ผลิตยางรถยนต์หลายรายเริ่มดำเนินโครงการนำร่องการตรวจสอบวิเคราะห์สถานะของ EUDR สำหรับสินค้าโภคภัณฑ์ยาง ซึ่งจะถูกแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ยางรถยนต์และจำหน่ายในตลาดยุโรป

ที่มา: IDX Channel วันที่ 10 กรกฎาคม 2567

อินโดนีเซียจับมือสหรัฐฯ ขยายตลาดกุ้ง

เมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม 2567 นาง Ishartini หัวหน้าสำนักงานควบคุมและกำกับดูแลคุณภาพผลิตภัณฑ์ทางทะเลและประมง (BPPMHKP) เปิดเผยว่า กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) อยู่ระหว่างสร้างความร่วมมือกับสถาบันหลายแห่งในสหรัฐอเมริกาเพื่อเพิ่มการเข้าถึงตลาดกุ้งอินโดนีเซียในสหรัฐฯ ภายใต้กรอบข้อตกลงความร่วมมือด้านกฎระเบียบ (Regulatory Partnership Arrangement: RPA) ที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับร่วมกันของระบบการรับประกันคุณภาพและความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ทางทะเลและประมงกับสหรัฐอเมริกา โดยหนึ่งในกิจกรรมที่สำคัญในการดำเนินการตาม RPA คือการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดลำดับจีโนมทั้งหมด (Whole genome sequencing: WGS) ปัจจุบันการกำกับดูแลโรคที่เกิดจากการบริโภคอาหาร (foodborne disease) กำลังเปลี่ยนไปใช้แพลตฟอร์ม WGS สำหรับการทดสอบในห้องปฏิบัติการ

นอกจากอินโดนีเซียแล้ว สหรัฐฯ ยังนำเสนอแพลตฟอร์มการทดสอบในห้องปฏิบัติการ WGS ให้กับอินเดียและเอกวาดอร์ ซึ่งเป็นผู้ส่งออกกุ้งรายใหญ่ไปยังสหรัฐฯ อีกด้วย โดยทั้ง 2 ประเทศตกลงที่จะนำแพลตฟอร์ม WGS มาใช้เพื่ออำนวยความสะดวกในการส่งออกกุ้งไปยังสหรัฐฯ หากอินโดนีเซียไม่ยอมรับรูปแบบความร่วมมือดังกล่าว การส่งออกกุ้งของอินโดนีเซียจะเผชิญกับข้อจำกัดการนำเข้าที่เข้มงวดของสหรัฐอเมริกา ซึ่งอาจสร้างความเสียหายต่ออินโดนีเซียได้ ทั้งนี้ BPPMHKP ได้กำหนดกรอบความร่วมมือทางเทคนิคกับ University of Maryland (UMD) และสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาแห่งสหรัฐอเมริกา (US FDA) รวมถึงการเฝ้าระวังโรคที่เกิดจากการบริโภคอาหารในพื้นที่เลี้ยงกุ้งโดยใช้แพลตฟอร์ม WGS ที่จะส่งผลให้เกิดการถ่ายทอดเทคโนโลยีและความรู้จากผู้เชี่ยวชาญของ UMD และ US FDA ด้วยความร่วมมือนี้ อินโดนีเซียจึงกลายเป็นสมาชิกของเครือข่ายห้องปฏิบัติการทดสอบโรคที่เกิดจากการบริโภคอาหาร แพลตฟอร์ม WGS ระดับโลกที่ตั้งอยู่ในสหรัฐฯ

ที่มา: หนังสือพิมพ์ Antara วันที่ 10 กรกฎาคม 2567

อินโดนีเซียและนิวซีแลนด์ร่วมมือด้านการกักกัน เร่งเพิ่มมูลค่าการค้าระหว่างกัน

เมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม 2567 นาย Sahat M Panggabean หัวหน้าหน่วยงานกักกันของอินโดนีเซีย (Indonesian Quarantine Agency: Barantin) และนาย Todd McClay รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมพื้นฐานแห่งนิวซีแลนด์ (MPI) ได้ลงนามบันทึกข้อตกลง (MoA) ณ กระทรวงการต่างประเทศและการค้า เมืองโอ๊คแลนด์ ประเทศนิวซีแลนด์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือด้านมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (Sanitary and Phytosanitary Measures: SPS) และเรื่องการรับรองทางอิเล็กทรอนิกส์ (e-Certification) ที่สะท้อนให้เห็นถึงความมุ่งมั่นของรัฐบาลทั้งสองประเทศในการกระชับความสัมพันธ์ทางการค้าทวิภาคีผ่านระเบียบการค้าสินค้าเกษตรที่มีความคล่องตัว พร้อมมีการลงนามในเอกสารสำคัญหลายฉบับ ได้แก่

- การจัดการการรับรองทางอิเล็กทรอนิกส์ (e-Certification) ทั้งสองฝ่ายได้ตกลงที่จะใช้ระบบการรับรองทางอิเล็กทรอนิกส์เพื่อช่วยให้กระบวนการทางการค้าราบรื่นและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ลดงานเอกสารและภาระการบริหารจัดการ
- แผนการส่งออกผักและผลไม้สดจากอินโดนีเซียไปยังนิวซีแลนด์ (สับปะรด) ทั้งสองฝ่ายตกลงที่จะเปิดโอกาสใหม่สำหรับผู้ส่งออกผักและผลไม้สดของอินโดนีเซียไปยังตลาดนิวซีแลนด์ โดยเฉพาะสับปะรดสดสามารถส่งออกไปยังนิวซีแลนด์ได้ตามแผนการส่งออกที่ตกลงกันไว้ ซึ่งคาดว่าอินโดนีเซียจะสามารถผลิตผักและผลไม้สดได้มากขึ้นในอนาคต
- การดำเนินการจัดเตรียมข้อกำหนดด้านสุขอนามัยพืชสำหรับการส่งออกหัวหอมสดจากนิวซีแลนด์ไปยังอินโดนีเซีย โดยมีการกำหนดข้อตกลงที่ครอบคลุมสำหรับการส่งออกหัวหอมจากนิวซีแลนด์ไปยังอินโดนีเซีย เพื่อให้มั่นใจว่าสอดคล้องกับข้อกำหนดด้านสุขอนามัยพืชของอินโดนีเซียผ่านการดำเนินการตามแนวทางระบบในการบรรเทาความปลอดภัยทางชีวภาพ ความเสี่ยงระหว่างการผลิตหัวหอมในประเทศนิวซีแลนด์

จากข้อมูลระบบการรับรองทางอิเล็กทรอนิกส์ของ Barantin ระบุว่าการอำนวยความสะดวกในการส่งออกผลิตภัณฑ์จากสัตว์ ปลา และพืชของอินโดนีเซียไปยังนิวซีแลนด์ในปี 2566 ประกอบด้วยผลิตภัณฑ์จากสัตว์ 21.50 ตัน ปลามีชีวิต 35,546 ตัว ผลิตภัณฑ์ประมง 417.51 ตัน และผลิตภัณฑ์จากพืชมากถึง 1,070,717.46 ตัน ขณะที่การนำเข้าสัตว์ ปลา และพืชจากนิวซีแลนด์สู่อินโดนีเซียในปีเดียวกัน ประกอบด้วยสัตว์มีชีวิต 154,076.00 ตัว ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ 285,200.81 ตัน ผลิตภัณฑ์ประมง 34.43 ตัน และผลิตภัณฑ์จากพืช 63,807.05 ตัน ซึ่งนาย Sahat หวังว่าการดำเนินการภายใต้ความร่วมมือต่างๆ ที่ตกลงร่วมกันจะช่วยลดอุปสรรคทางการค้า และสนับสนุนการอำนวยความสะดวกทางการค้า รวมถึงการรับประกันความปลอดภัยและคุณภาพของสินค้าเกษตรที่ทำการค้าระหว่างกันด้วย

ที่มา: หน่วยงานกักกันอินโดนีเซีย วันที่ 12 กรกฎาคม 2567

กระทรวงเกษตรร่วมกับองค์การระหว่างประเทศจัดอบรมป้องกันการระบาดของโรค ZOONOTIC

กระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย (MoA) ร่วมกับองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) และองค์การเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศแห่งสหรัฐอเมริกา (USAID) จัดฝึกอบรมเรื่อง การสืบสวนการระบาดของโรคจากสัตว์สู่คน(Zoonotic) ระหว่างวันที่ 8 -12 กรกฎาคม 2567 ณ เมืองบันจาร์มาซิน จ.กาลิมันตันใต้ โดยใช้ Joint Outbreak Investigation (JOIN) สำหรับเจ้าหน้าที่สาธารณสุขทุกภาคส่วน อาทิ สุขภาพสัตว์ สุขภาพมนุษย์ สุขภาพสิ่งแวดล้อม และสุขภาพสัตว์ป่า โดยJOIN เป็นเครื่องมือแนะนำจาก FAO เพื่อส่งเสริมความพยายามในการควบคุมและบรรเทาการแพร่ระบาดของ Zoonotic และโรคติดเชื้ออุบัติใหม่ (Emerging Infectious Diseases: EID)

ก่อนหน้านี้ เมื่อปี 2564 มีการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่อง การจัดลำดับความสำคัญของโรคจากสัตว์สู่คน (One Health Zoonotic Disease Prioritization: OHZDP) ที่เกี่ยวข้องกับ MoA กระทรวงสาธารณสุข (MoH) กระทรวงสิ่งแวดล้อมและป่าไม้ (MoEF) และกระทรวงประสานงานกระทรวงการพัฒนามนุษย์และวัฒนธรรม (CMHDCA) ซึ่ง USAID ได้มีการระบุ Zoonotic ที่สำคัญ 6 โรค เพื่อร่วมกันบรรเทาผลกระทบในระดับชาติและ FAO ได้แนะนำ JOIN ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ Excel เชื่อมโยงข้อมูลระบาดวิทยาและข้อมูลห้องปฏิบัติการที่รวบรวมโดยภาคส่วนด้านสุขภาพสัตว์ สาธารณะ และสิ่งแวดล้อม เพื่อตอบสนองต่อการระบาดของ Zoonotic อย่างมีประสิทธิภาพ

นาง Nuryani Zainuddin ผู้อำนวยการฝ่ายสุขภาพสัตว์ กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย กล่าวแสดงความขอบคุณ FAO สำหรับความคิดริเริ่มในการใช้ JOIN เชื่อมโยงข้อมูลเกี่ยวกับการสืบสวนการระบาดให้กับกระทรวงและสถาบันต่างๆ ในอินโดนีเซีย รวมถึงการสอบสวนระบาดวิทยาภาคสนาม การบูรณาการนี้ช่วยในการพัฒนาข้อเสนอแนะสำหรับการแพร่ระบาดของโรคเพิ่มเติม และอำนวยความสะดวกในการสนับสนุนรัฐบาลท้องถิ่นและรัฐบาลกลาง อีกทั้งเป็นก้าวสำคัญในการเสริมสร้างขีดความสามารถของอินโดนีเซียในการบรรเทาและตอบสนองต่อการระบาดของ Zoonotic ผ่านแนวทาง One Health

ขณะเดียวกัน นาง Rajendra Aryal ผู้แทน FAO ในอินโดนีเซียและติมอร์-เลสเต เน้นย้ำถึงความสำคัญของการสืบสวนการระบาดอย่างมีประสิทธิภาพ การตอบสนองต่อการรักษาสุขภาพประชาชนและป้องกันการระบาดในอินโดนีเซียในอนาคต เครื่องมือ JOIN จะช่วยให้สามารถประสานงาน รวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการแบบบูรณาการและหวังว่าผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมจากภาคส่วนต่างๆ จะใช้โอกาสนี้ในการเพิ่มพูนความรู้และทักษะของตน เพื่อมีส่วนสำคัญในการเตรียมพร้อมสำหรับการระบาดในอนาคตและการปกป้องสุขภาพของประชาชนต่อไป

นาง Enilda Martin ผู้อำนวยการสำนักงานสาธารณสุขของ USAID ประจำอินโดนีเซีย กล่าวว่า สหรัฐอเมริกามุ่งมั่นที่จะสนับสนุนความพยายามของรัฐบาลอินโดนีเซียในการป้องกัน ตรวจจับ และตอบสนองต่อภัยคุกคามจาก Zoonotic และ EID ดังนั้น การฝึกอบรม JOIN เป็นตัวอย่างที่ดีของความพยายาม One Health ในการปกป้องอินโดนีเซียให้ปลอดภัยจากโรคติดเชื้อ ทั้งนี้ เครื่องมือ JOIN เหมาะสำหรับสถานการณ์การระบาดของโรคทั้งจาก Zoonotic และที่มิใช่จาก Zoonotic เพื่อบูรณาการข้อมูลทางระบาดวิทยาและห้องปฏิบัติการจากสัตว์ สาธารณสุข และสุขภาพสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ ศูนย์ฉุกเฉิน FAO สำหรับโรคสัตว์ข้ามพรมแดน (ECTAD) ในสำนักงานภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก (RAP) ยังช่วยอำนวยความสะดวกในการฝึกอบรมอีกด้วย ซึ่งการสอบสวนการระบาดร่วมกันจะใช้ประโยชน์จากความร่วมมือและการดำเนินการ One Health ที่มีอยู่ในอินโดนีเซีย และมีความสอดคล้องกับโครงการริเริ่ม One Health ระดับโลกของ One Health Joint Plan of Action และ Tripartite Zoonoses Guide

ที่มา: กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย วันที่ 13 กรกฎาคม 2567

ข่าวดี! BPJPH อินโดนีเซียเปิดช่องทางการลงทะเบียนใบรับรองฮาลาลจากต่างประเทศ

เมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม 2567 หน่วยงานรับรองผลิตภัณฑ์ฮาลาลของอินโดนีเซีย (The Halal Product Assurance Organizing Agency: BPJPH) ภายใต้กระทรวงกิจการศาสนา (Ministry of Religious Affairs: MORA) ได้ประกาศเปิดช่องทางการลงทะเบียนใบรับรองฮาลาลจากต่างประเทศ (The Foreign Halal Certificate Registration: RSHLN) ในระบบข้อมูลฮาลาล (The Halal Information System: Sihalal) การเปิดช่องทาง RSHLN เป็นไปตามกฎหมายเลขที่ 33 ปี 2014 ว่าด้วยการรับรองผลิตภัณฑ์ฮาลาล ตามมาตรา 47 ที่ระบุว่า ผลิตภัณฑ์ฮาลาลจากต่างประเทศที่นำเข้ามายังอินโดนีเซียไม่จำเป็นต้องขอใบรับรองฮาลาลใหม่ หากผลิตภัณฑ์เหล่านั้นได้รับใบรับรองฮาลาลที่ออกโดยสถาบันฮาลาลในต่างประเทศ (Overseas Halal Institutions: LHLNs) ที่มีข้อตกลงการยอมรับร่วมกัน (MRA) กับ BPJPH อย่างไรก็ตาม ใบรับรองฮาลาลจะต้องลงทะเบียนกับ BPJPH ก่อนจึงจะสามารถจำหน่ายผลิตภัณฑ์ในอินโดนีเซียได้

ด้วยช่องทางใหม่นี้ ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองฮาลาลโดย LHLNs ที่มีการจัดทำข้อตกลงการยอมรับร่วมกัน (MRA) กับ BPJPH สามารถเข้าสู่ตลาดอินโดนีเซียได้ เพียงแค่ลงทะเบียนใบรับรองฮาลาลจากต่างประเทศ แทนการยื่นขอการรับรองใหม่จาก BPJPH การเปลี่ยนแปลงนี้เอื้อต่ออุตสาหกรรมและการค้าผลิตภัณฑ์ฮาลาล ปัจจุบันเว็ปไซต์ BPJPH ได้ระบุ LHLNs ที่มีข้อตกลงร่วมกัน จำนวน 37 สถาบัน จาก 16 ประเทศ/ภูมิภาค นอกจากนี้ การดำเนินการสำหรับการลงทะเบียนใบรับรองฮาลาลในต่างประเทศเป็นไปตามกฤษฎีกา BPJPH ฉบับที่ 90 ปี 2023 ว่าด้วยข้อกำหนดสำหรับการจดทะเบียนใบรับรองฮาลาลต่างประเทศ (RSHLN) ผู้นำเข้าและ/หรือตัวแทนอย่างเป็นทางการในอินโดนีเซียจะต้องยื่นคำขอหรือขยายเวลา RSHLN ใหม่ไปยัง BPJPH เป็นลายลักษณ์อักษร โดยใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์แบบบูรณาการ ผ่าน Sihalal หากเอกสารตามข้อกำหนดเป็นภาษาอื่นที่มิใช่ภาษาอังกฤษ เอกสารเหล่านั้นจะต้องแนบมาพร้อมกับคำแปลที่จัดทำโดยนักแปลที่ได้รับการรับรอง (Sworn translators) และเอกสารหรือข้อมูลที่จำเป็น ทั้งนี้ ข้อมูลทางเทคนิคฉบับสมบูรณ์เกี่ยวกับการดำเนินการลงทะเบียน SHLN สามารถศึกษาเพิ่มเติมได้ที่เว็บไซต์ https://ptsp.halal.go.id

ที่มา: หน่วยงานรับรองผลิตภัณฑ์ฮาลาลของอินโดนีเซีย (BPJPH) วันที่ 15 กรกฎาคม 2567

อินโดนีเซียสนับสนุนแนวคิด BLUE ECONOMY ในการประชุม COFI ครั้งที่ 36 ณ กรุงโรม

รัฐบาลอินโดนีเซียโดยกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) ได้นำเสนอโครงการสำคัญภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจสีน้ำเงินในการประชุมคณะกรรมการด้านการประมง (Committee on Fisheries: COFI) ครั้งที่ 36 ที่จัดขึ้น ณ สำนักงานองค์การอาหารและการเกษตรแห่งสหประชาชาติ (Food and Agriculture Organization: FAO) กรุงโรม สาธารณรัฐอิตาลี ระหว่างวันที่ 8-12 กรกฎาคม 2567 โดยนาย Trian Yunanda รักษาการผู้เชี่ยวชาญประจำรัฐมนตรีด้านสถาบันและชุมชนสัมพันธ์ (Acting Expert Staff to the Minister for Institutional and Community Relations) ในฐานะหัวหน้าคณะผู้แทนอินโดนีเซียได้กล่าวเน้นย้ำถึงโครงการริเริ่มแนวคิดเศรษฐกิจสีน้ำเงินของอินโดนีเซีย ที่มุ่งเน้นการจัดการประมงอย่างยั่งยืนผ่านนโยบายการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง (Quota Based Fishing Zone Policy: PIT) และโครงการริเริ่มต่างๆ เช่น โครงการ Bulan Cinta Laut เพื่อจัดการปัญหาขยะพลาสติกทางทะเล และแสดงความมุ่งมั่นของอินโดนีเซียในการจัดส่งข้อมูลแบบสอบถามข้อตกลงจรรยาบรรณว่าด้วยการทำประมงอย่างมีความรับผิดชอบ (The Code of Conduct for Responsible Fisheries: CCRF) ที่ FAO ให้การรับรองปี 2538 ในการสนับสนุนแนวทางปฏิบัติด้านการจัดการประมงอย่างยั่งยืน โดยเรียกร้องให้ประเทศสมาชิกดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด นอกจากนี้ ยังมีการหารือถึงประเด็นมาตรการรายได้ของรัฐที่มิใช่ภาษีการเปิดเสรีภาษีตามหลักการค้าที่เป็นธรรม และการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศกำลังพัฒนา รวมถึงความพยายามระดับชาติในการตรวจสอบย้อนกลับผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำผ่านโครงการ STELINA

นอกจากนี้ อินโดนีเซียยังสนับสนุนการเพิ่มการเข้าถึงตลาดสำหรับชาวประมงพื้นบ้านขนาดเล็ก (Small Scale Fisheries) ผ่านแนวทางการติดฉลากสิ่งแวดล้อมของ FAO การส่งเสริมโครงการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ภายใต้ความตกลงมาตรการรัฐเจ้าท่า (PSMA) นอกเหนือจากความคิดริเริ่มเหล่านี้ อินโดนีเซียยังเน้นย้ำถึงการพัฒนาสร้างโมเดลหมู่บ้านชาวประมงสมัยใหม่เพื่อสนับสนุนการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ยั่งยืนและความพยายามด้านความมั่นคงทางอาหารในระดับประเทศ สำหรับการกำกับดูแลการทำประมง อินโดนีเซียได้นำเสนอแผนปฏิบัติการระดับภูมิภาคเพื่อต่อต้านการประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (RPOA-IUUF) กลยุทธ์ในการต่อสู้และยับยั้งการทำประมง IUU และการพัฒนา Ocean Big Data ผ่านการบูรณาการเทคโนโลยีในการจัดการประมงอย่างยั่งยืน นอกจากนี้ ได้มีการหารือทวิภาคีร่วมกับรองผู้อำนวยการใหญ่องค์การการค้าโลก (WTO) เกี่ยวกับการกำหนดเงินอุดหนุนการประมง โดยใช้แนวทางสัดส่วนในการพิจารณาว่าอินโดนีเซียมีสถานะเป็นประเทศหมู่เกาะที่มีแนวชายฝั่งทะเลใหญ่เป็นอันดับสองของโลก โดยก่อนหน้านี้ นาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง ได้เข้าร่วมการประชุม COFI 2023 ครั้งที่ 35 ซึ่งตอกย้ำความมุ่งมั่นของอินโดนีเซียในการดำเนินโครงการแนวคิดเศรษฐกิจสีน้ำเงินในภาคกิจการทางทะเลและประมง โดยเน้นย้ำถึงการมีส่วนร่วมที่สำคัญต่อความมั่นคงด้านอาหารทั่วโลก อินโดนีเซียในฐานะประเทศหมู่เกาะซึ่งมีความหลากหลายทางชีวภาพทางทะเลที่อุดมสมบูรณ์ มีเป้าหมายที่จะมีส่วนร่วมอย่างมากในการจัดหาโปรตีนของโลก

ที่มา: กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง วันที่ 16 กรกฎาคม 2567

GAPMMI หวังว่า การจัดการโกโก้และมะพร้าวของ BPDPKS จะช่วยส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์

เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2567 นาย Adhi S. Lukman ประธานสมาคมผู้ผลิตอาหารและเครื่องดื่มอินโดนีเซีย (The Indonesian Food and Beverage Producers Association: GAPMMI) เปิดเผยว่า GAPMMI หวังว่านโยบายใหม่เกี่ยวกับการจัดการภาษีส่งออกโกโก้และมะพร้าวที่ออกโดยสำนักงานจัดการกองทุนปลูกปาล์มน้ำมัน (The Palm Oil Plantation Fund Management Agency: BPDPKS) จะบรรลุวัตถุประสงค์ในการรับประกันความพร้อมใช้งานของวัตถุดิบเพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับภาคต้นน้ำ ซึ่งจะช่วยสนับสนุนการเติบโตอย่างรวดเร็วของภาคส่วนปลายน้ำได้ ทั้งนี้ GAPMMI ประกอบด้วยสมาชิก 475 รายจากอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดย่อม เรียกร้องให้มีการหารือเกี่ยวกับนโยบายใหม่ร่วมกัน โดยย้ำถึงความจำเป็นในการจัดลำดับความสำคัญของโครงการปลายน้ำ และต้องรับประกันความพร้อมของวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม และไม่สร้างภาระเพิ่มให้กับอุตสาหกรรม

ขณะเดียวกัน นาย Agus Gumiwang Kartasasmita รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม (Menperin) เปิดเผยว่า Menperin ได้แต่งตั้งผู้แทนรับผิดชอบผลิตภัณฑ์โกโก้และมะพร้าว จำนวน 2 ตำแหน่ง โดยมีวัตถุประสงค์หลัก 3 ประการ คือ 1) การรับประกันความพร้อมของวัตถุดิบทางอุตสาหกรรม 2) การรักษาความต่อเนื่องทางอุตสาหกรรมและความสามารถในการแข่งขัน และ 3) การเพิ่มมูลค่า ทั้งนี้ การรวบรวมกองทุนยังคงดำเนินการผ่านโครงการจัดเก็บภาษีส่งออกซึ่งบริหารจัดการโดย BPDPKS

ข้อมูลกระทรวงอุตสาหกรรมระบุว่า อินโดนีเซียเคยเป็นผู้ผลิตเมล็ดโกโก้รายใหญ่อันดับ 3 ของโลกจนถึงปี 2558 แต่ปัจจุบันอยู่ในอันดับที่ 7 ส่วนในภาคอุตสาหกรรมนั้น อินโดนีเซียยังเป็นผู้ผลิตและส่งออกผลิตภัณฑ์โกโก้แปรรูปรายใหญ่อันดับ 4 ของโลกในปี 2566 แต่เมื่อเทียบในปี 2558 และปี 2566 การผลิตโกโก้ของอินโดนีเซียลดลงร้อยละ 8.3 ต่อปี ในขณะที่การนำเข้าเพิ่มขึ้นจาก 239,377 ตัน เป็น 276,683 ตัน ซึ่งการเติบโตของอุตสาหกรรมแปรรูปโกโก้ไม่สอดคล้องกับความพร้อมของวัตถุดิบ ส่งผลทำให้บริษัท 9 ใน 20 แห่งต้องหยุดดำเนินกิจการ ปัจจุบันอุตสาหกรรมแปรรูปโกโก้ต้องนำเข้าวัตถุดิบเมล็ดโกโก้ถึงร้อยละ 62 ในขณะที่ การแปรรูปผลิตภัณฑ์มะพร้าวขั้นปลายน้ำยังคงมีข้อจำกัด เนื่องจากการใช้วัตถุดิบที่ไม่เหมาะสมและมีการส่งออกมะพร้าวทั้งผลอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้การใช้ประโยชน์จากอุตสาหกรรมแปรรูปมะพร้าวอยู่ที่ประมาณร้อยละ 55 เท่านั้น

ที่มา: หนังสือพิมพ์ bisnis.tempo วันที่ 16 กรกฎาคม 2567

ยางและล้อยางอินโดนีเซียนิยมในอียิปต์

เมื่อวันที่ 9 มิถุนายน กระทรวงการค้าอินโดนีเซียได้เปิดเผยผ่าน Instagram ว่าการส่งออกยางรถยนต์และล้อรถยนต์ของอินโดนีเซียไปยังตลาดอียิปต์กำลังเพิ่มขึ้น เป็นผลมาจากการเปิดตัวโชว์รูมแห่งที่ 11 ของ Ashrafco Company ในเมืองมาดินาตี ประเทศอียิปต์ ซึ่ง Ashrafco Company เป็นตัวแทนจำหน่ายยางและล้อรถยนต์เพียงรายเดียวของบริษัทอินโดนีเซีย 3 แห่ง ได้แก่ PT. Elang Perdana Industry (ยางรถยนต์ Accelera) PT. Bangun Sarana Alloy และ PT. Prima Alloy Universal (ล้อยางรถยนต์) นอกจากนี้ มูลค่าการส่งออกล้อรถยนต์ของอินโดนีเซียไปยังอียิปต์ในปี 2566 อยู่ที่ 2.08 ล้านเหรียญสหรัฐ จาก 370,000 เหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 463 เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา

แนวโน้มการส่งออกส่วนประกอบรถยนต์ของอินโดนีเซียแสดงให้เห็นถึงการเติบโตในเชิงบวก โดยมีการเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 10.06 ต่อปี ในช่วงห้าปีที่ผ่านมา (2562 - 2566) แรงผลักดันนี้เป็นโอกาสที่สำคัญสำหรับธุรกิจส่วนประกอบรถยนต์ในการขยายไปสู่ตลาดส่งออกใหม่ และเพิ่มความหลากหลายในการเข้าถึงตลาด กระทรวงการค้าอินโดนีเซียมุ่งมั่นที่จะสนับสนุนการส่งเสริมธุรกิจรถยนต์อย่างต่อเนื่องผ่านนิทรรศการระดับนานาชาติและภารกิจทางการค้าไปยังจุดหมายปลายทางส่งออกใหม่ๆ ความริเริ่มนี้มีมุ่งหวังที่จะใช้ประโยชน์จากความต้องการที่เพิ่มขึ้น และสร้างสถานะที่แข็งแกร่งขึ้นสำหรับส่วนประกอบรถยนต์ของอินโดนีเซียในตลาดโลก เพื่อให้แน่ใจว่ามีการเติบโตอย่างยั่งยืนและมีการขยายตัวของส่วนแบ่งทางการตลาด

ที่มา: rri.co.id วันที่ 22 กรกฎาคม 2567

LAHUT วางแผนสร้างทางส่งตรงทุเรียนไปจีน

เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2567 นาย Luhut Binsar Pandjaitan รัฐมนตรีประสานงานกิจการทางทะเลและการลงทุนของอินโดนีเซีย เปิดเผยแผนการส่งออกทุเรียนไปยังประเทศจีน โดยมีแผนสร้างเส้นทางขนส่งทุเรียนจากศูนย์เกษตรกรรมทุเรียน เขต Parigi Moutong จ.สุลาเวสีกลางไปยังประเทศจีนโดยตรง ปัจจุบันการส่งออกทุเรียนของอินโดนีเซียยังคงส่งผ่านไปยังประเทศเพื่อนบ้าน เช่น มาเลเซียและไทย มูลค่าหลายร้อยล้านเหรียญสหรัฐ ซึ่งจีนเป็นปลายทางหลักสำหรับการส่งออกทุเรียนที่มีมูลค่ารวมกว่าปีละ 8,000 ล้านเหรียญสหรัฐ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องสร้างเส้นทางการขนส่งโดยตรง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและการใช้ประโยชน์จากตลาดที่สำคัญนี้ นอกจากนี้ รัฐบาลยังมุ่งเน้นการฟื้นฟูพื้นที่รกร้างว่างเปล่าทั่วอินโดนีเซีย เพื่อใช้ประโยชน์ในการทำเกษตรตามสภาพในท้องถิ่น ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนด้านการตรวจวิเคราะห์ดิน การประเมินความเหมาะสมของสถานที่ การเลือกเมล็ดพันธุ์ และแนวทางปฏิบัติในการให้ปุ๋ยที่เหมาะสม

ขณะเดียวกัน มีการผลักดันการพัฒนาด้านวิศวกรรมเมล็ดพันธุ์ทุเรียนโดยใช้เทคโนโลยีจีโนม ซึ่งได้จัดเตรียมพื้นที่ 2,000 เฮกตาร์สำหรับปลูกทุเรียน และได้เริ่มดำเนินการเพาะปลูกและปรับปรุงจีโนมบนพื้นที่ 100 เฮกตาร์แรกแล้ว ความคิดริเริ่มนี้สะท้อนให้เห็นถึงแนวทางการพัฒนาการเกษตร สู่ความเป็นมืออาชีพมากขึ้น ทั้งนี้ นาย Luhut เน้นย้ำถึงศักยภาพในการเติบโตทางการเกษตรในอินโดนีเซีย พร้อมเรียกร้องให้มีแนวทางการทำเกษตรที่มุ่งเน้นและทุ่มเท เนื่องจากภาคการเกษตรถือเป็นภาคส่วนที่มีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศมากกว่าการแสวงหาผลประโยชน์ ดังนั้น การนำกลยุทธ์เหล่านี้ไปปฏิบัติใช้จึงมีเป้าหมายที่จะสนับสนุนอินโดนีเซียในตลาดทุเรียนโลก เพื่อสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนและผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจของประเทศ

ที่มา : Detik Finance วันที่ 16 กรกฎาคม 2567 และ iNews วันที่ 17 กรกฎาคม 2567

KKP แปลงหนี้เป็นทุนอนุรักษ์สามเหลี่ยมปะการัง

นาย Victor Gustaaf Manoppo อธิบดีกรมการวางแผนเชิงพื้นที่ทางทะเล (Directorate of Marine Spatial Planning) กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) เปิดเผยว่า KKP กำลังใช้ประโยชน์จาก “การแปลงหนี้เป็นทุนเพื่อธรรมชาติ” (Debt for Nature Swap: DNS) เพื่ออนุรักษ์ระบบนิเวศแนวปะการังในพื้นที่ทะเลตะวันออกของอินโดนีเซีย โดย DNS เป็นโครงการที่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลสหรัฐอเมริกา ภายใต้พระราชบัญญัติการอนุรักษ์ป่าเขตร้อนและแนวปะการัง (The Tropical Forest and Coral Reef Conservation Act: TFCCA) ซึ่งให้อำนาจรัฐบาลสหรัฐฯ ผ่อนปรนภาระหนี้ของประเทศกำลังพัฒนาที่กู้ยืมเงินจากสหรัฐฯ ในขณะเดียวกันก็สร้างกองทุนในสกุลเงินท้องถิ่นเพื่อสนับสนุนกิจกรรมอนุรักษ์ป่าเขตร้อนหรือแนวปะการัง

DNS เริ่มดำเนินการในปี 2566 โดยได้รับเงินทุนในการดำเนินกิจกรรมการอนุรักษ์แนวปะการังทั้งภายในและภายนอกพื้นที่อนุรักษ์ที่สำคัญของสามเหลี่ยมปะการังในมหาสมุทรแปซิฟิก ได้แก่ Bird's Head Seascape Papua (BHS) ซึ่งครอบคลุมพื้นที่ จ.ปาปัว จ.ปาปัวตะวันตก จ.ปาปัวกลาง และ จ.ปาปัวตะวันตกเฉียงใต้ และ The Sunda Banda Seascape (SBS) ครอบคลุมพื้นที่ จ.บาหลี จ.นูซาเติงการาตะวันตก จ.นูซาเติงการาตะวันออก จ.สุลาเวสีใต้ จ.สุลาเวสีตะวันออกเฉียงใต้ จ.สุลาเวสีกลาง และ จ.มาลูกู ทั้งนี้ KKP จะเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมนี้ เช่น มหาวิทยาลัย องค์กรพัฒนาเอกชน (NGO) ชุมชนท้องถิ่น และชุมชนกฎหมายจารีตประเพณีท้องถิ่น

DNS เป็นส่วนหนึ่งของความพยายามในการอนุรักษ์แนวปะการังและใช้เป็นทางเลือกทางการเงิน สำหรับการดำเนินตามโครงการแนวคิดเศรษฐกิจสีน้ำเงินของ KKP โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการจัดการพื้นที่อนุรักษ์ที่จะสนับสนุนการบรรลุวิสัยทัศน์ของอินโดนีเซียปี 2588 (Indonesia's Vision 2045) ตามแผนพัฒนาแห่งชาติระยะยาว พ.ศ. 2568-2588 ซึ่งการจัดสรรเงินทุนสำหรับ DNS ได้รับการรับรองในรูปแบบของข้อตกลงการอนุรักษ์แนวปะการัง (CRCA) ระหว่างกรมการจัดการทางทะเลและพื้นที่ทางทะเลซึ่งเป็นตัวแทนของรัฐบาลอินโดนีเซีย และองค์กรนอกภาครัฐ (NGO) ได้แก่ Conservation International (CI), Yayasan Konservasi Cakrawala Indonesia (YKCI), The Nature Conservancy (TNC) และ Yayasan Konservasi Alam Nusantara (YKAN) ในฐานะหุ้นส่วนแลกเปลี่ยน ในขณะที่ ข้อตกลงการแปลงหนี้เพื่อเป็นทุนสำหรับกิจกรรมอนุรักษ์แนวปะการัง จะถูกดำเนินการโดยกระทรวงการคลังซึ่งเป็นตัวแทนของรัฐบาลอินโดนีเซียกับรัฐบาลสหรัฐฯ

ที่มา: ข่าวประชาสัมพันธ์ กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง วันที่ 20 กรกฎาคม 2567

รัฐบาลสุมาตราเหนือสนับสนุนการลงทุนเชิงกลยุทธ์ในอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มขั้นปลายน้ำ

เมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2567 ในการประชุมประสานงานระดับภูมิภาคในบริบทของการเตรียมการศึกษาการลงทุนเชิงกลยุทธ์ขั้นปลาย (Strategic Investment Downstream: HIS) ในภาคการเพาะปลูก กิจการทางทะเล ประมง และป่าไม้ปี 2567 จัดขึ้นที่เมืองเมดาน จ.สุมาตราเหนือ นาย Arief S Trinugroho เลขาธิการประจำ จ.สุมาตราเหนือ (Provincial Secretary) เปิดเผยว่า รัฐบาลภูมิภาคของสุมาตราเหนือสนับสนุนโครงการ HIS สำหรับอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม โดย จ.สุมาตราเหนือมีทรัพยากรธรรมชาติที่มีศักยภาพจำนวนมาก รวมถึงพื้นที่เพาะปลูกและป่าไม้ โดยมีสินค้าโภคภัณฑ์หลากหลายชนิด เช่น ยางพารา น้ำมันปาล์ม และไม้ ซึ่งพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันของ จ.สุมาตราเหนือในปี 2566 ครอบคลุมพื้นที่ 1,353,515 เฮกตาร์ ผลผลิตรวม 5,453,030 ตัน อยู่ในอันดับที่ 4 ของอินโดนีเซีย รองจาก จ.เรียว จ.กาลิมันตันกลาง และ จ.กาลิมันตันตะวันตก

ดังนั้น การลงทุนขั้นปลายน้ำเป็นสิ่งจำเป็น ทั้งการสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้าโภคภัณฑ์ การจ้างงาน และส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจ แต่อาจส่งผลกระทบเชิงลบต่อสิ่งแวดล้อมและความขัดแย้งทางสังคม หากไม่ได้มีส่วนร่วมและสวัสดิการของชุมชนท้องถิ่นควบคู่ไปด้วย นาย Arief หวังว่าการประชุมครั้งนี้จะเป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูล อุปสรรค และปัญหาเกี่ยวกับการลงทุนขั้นปลายน้ำของสินค้าโภคภัณฑ์น้ำมันปาล์ม โดยเฉพาะ จ.สุมาตราเหนือ ขณะเดียวกัน นาย Azhar Lubis เจ้าหน้าที่พิเศษด้านการปฏิรูประบบราชการ กระทรวงการลงทุน/คณะกรรมการประสานงานด้านการลงทุน (Indonesian Investment Coordinating Board: BKPM) กล่าวว่าการประชุมครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับกฎระเบียบและผลกระทบทางสังคมของธุรกิจปลายน้ำ เนื่องจากการผลิตขั้นปลายน้ำอาจส่งผลต่อการกระตุ้นเศรษฐกิจและการเพิ่มสวัสดิการของชุมชน ซึ่งในปี 2566 จ.สุมาตราเหนือเป็นหนึ่งในจังหวัดที่มีส่วนร่วมสนับสนุนอุตสาหกรรมปลายน้ำรายใหญ่ที่สุดในอินโดนีเซีย มูลค่าการลงทุนสูงถึง 39.1 ล้านล้านรูเปียห์ ทั้งจากการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (Foreign Direct Investment: FDI) และการลงทุนในประเทศ (Domestic Investment: DI)

ที่มา: infosawit.com วันที่ 21 กรกฎาคม 2567

กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์แต่งตั้งผู้บริหาร พร้อมเดินหน้าพัฒนาภาคปศุสัตว์

เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2567 Dr. Nasrullah อธิบดีกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย ได้แต่งตั้ง Dr. Nuryani Zainnudin ให้ดำรงตำแหน่ง ผู้อำนวยการฝ่ายสัตวแพทย์สาธารณสุข และนาย Imron Suandy ให้ดำรงตำแหน่ง ผู้อำนวยการฝ่ายสุขภาพสัตว์ ซึ่งเป็นไปตามพระราชกฤษฎีการัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ฉบับที่ 290/KPTS/KP.230/M/07/2024 ลงวันที่ 17 กรกฎาคม 2567 โดย Dr. Nasrullah กล่าวแสดงความยินดีกับเจ้าหน้าที่ที่ได้รับแต่งตั้งใหม่ พร้อมให้โอวาทว่า การเลื่อนตำแหน่งและการโอนย้ายเป็นส่วนหนึ่งของพลวัตขององค์กรเพื่อปรับปรุงความสามารถ แรงจูงใจ ความรู้ และประสบการณ์การทำงานของเจ้าหน้าที่ และได้เน้นย้ำถึงความสำคัญของความสามัคคีและความเป็นน้ำหนึ่งเดียวกันในการเผชิญกับความท้าทายในอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการส่งเสริมการบริโภคอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการ ซึ่งเป็นหนึ่งในโครงการหลักของประธานาธิบดีที่ได้รับเลือกในปี 2568 มีเป้าหมายเพื่อเพิ่มสารอาหารและแก้ไขปัญหาภาวะทุพโภชนาการในกลุ่มเปราะบาง เช่น เด็กวัยหัดเดิน เด็กนักเรียน สตรีมีครรภ์ และการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ รวมทั้งเป็นการเปิดโอกาสให้เกษตรกรผู้เลี้ยงปศุสัตว์ได้แสดงความสามารถและมีส่วนร่วมในการให้ความรู้แก่คนรุ่นใหม่ผ่านการจัดหาโปรตีนจากสัตว์ที่มีคุณภาพ

ก่อนหน้านี้ เมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2567 นาย Sudaryono ได้เข้าพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย แทนนาย Harvick Hasnul Qolbi ซึ่งนาย Harvick กล่าวแสดงความขอบคุณ นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ที่ได้ให้การสนับสนุนตลอดระยะเวลา 4 ปีในการดำเนินภารกิจสร้างความมั่นคงทางอาหารของอินโดนีเซีย ในขณะเดียวกัน รมช.Sudaryono กล่าวแสดงความขอบคุณสำหรับการสนับสนุนและความไว้วางใจจากทุกฝ่ายที่ช่วยให้รัฐบาลประสบความสำเร็จในการรักษาอธิปไตยด้านอาหาร การจัดหาอาหารให้เพียงพอและการเพิ่มสวัสดิการของเกษตรกรนี้ไม่ใช่เรื่องง่ายและเป็นงานอันสูงส่ง แต่อย่างไรก็ตาม ตนพร้อมที่จะเป็นส่วนหนึ่งของความร่วมมือที่แข็งแกร่งยิ่งขึ้น

ที่มา: กระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย วันที่ 22 กรกฎาคม 2567

สุลาเวสีกลางแจกกล้าทุเรียน 287,572 ต้น ภายใต้โครงการพัฒนาตลาดส่งออก

เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2567 นาย Nelson Metubun หัวหน้าหน่วยบริการพืชผลทางการเกษตรและพืชสวน (Department Food Crops and Horticulture: TPH) จ.สุลาเวสีกลาง กระทรวงเกษตร เปิดเผยว่า TPH ได้ส่งมอบต้นกล้าทุเรียนจำนวน 287,572 ต้น ให้กับเกษตรกรในจังหวัดสุลาเวสีกลาง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความพยายามในการพัฒนาสินค้าโภคภัณฑ์ทุเรียนเพื่อเจาะตลาดส่งออก ความช่วยเหลือนี้ถือเป็นความมุ่งมั่นของรัฐบาลระดับท้องถิ่นในการพัฒนาภาคการเกษตร จากข้อมูล TPH ระบุว่า เขต Poso ได้รับการสนับสนุนต้นกล้ามากที่สุด จำนวน 100,794 ต้น คิดเป็นครึ่งหนึ่งของจำนวนต้นกล้าทั้งหมด รองลงมา ได้แก่ เขต Parigi Moutong 61,785 ต้น เขต Tojo Una-Una 31,932 ต้น เขต Donggala 14,484 ต้น และเขต Sigi 17,536 ต้น ยกเว้นเขต Palu ไม่ได้รับการสนับสนุนต้นกล้าเนื่องจากไม่มีพื้นที่เพาะปลูกที่เพียงพอ

นาย Metubun ให้ข้อมูลต่อไปว่าความพยายามของรัฐบาลได้รับแรงผลักดันจากศักยภาพทางการตลาดที่สำคัญของทุเรียน ปัจจุบัน จ.สุลาเวลสีกลางเจาะตลาดส่งออกทุเรียนมายังประเทศไทย และวางแผนขยายการส่งออกไปยังประเทศจีน ต้นทุเรียนทั้งหมดใน จ.สุลาเวสีกลางมีกว่า 3.7 ล้านต้น โดยได้รับการฟื้นฟูหรือปลูกใหม่แล้ว 196,325 ต้น ปัจจุบันมีต้นทุเรียน 1.2 ล้านต้นที่ให้ผลแล้ว และยังไม่ให้ผลผลิตกว่า 2.2 ล้านต้น ข้อมูลจากการพัฒนาในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา จ.สุลาเวสีกลางปลูกทุเรียน 13 สายพันธุ์ ได้แก่ 1) พันธุ์หมอนทอง 2) พันธุ์ Mahakam 3) พันธุ์ Kni 4) พันธุ์ Musangking 5) พันธุ์ Kromo Banyumas 6) พันธุ์ Pelangi 7) พันธุ์ Tampilan 8) พันธุ์ Matahari 9) พันธุ์ Griskin 10) พันธุ์ Masmuar D 15S 11) พันธุ์ Black Durian และ 12) พันธุ์ Raja และในปี 2567 กระทรวงเกษตรได้ให้การรับรองทุเรียนสายพันธุ์ใหม่จาก สุลาเวสีกลาง คือ 13) พันธุ์ Tampilan ที่มีถิ่นกำเนิดจาก เขต Donggala

นอกจากนี้ ข้อมูลหน่วยงานกักกันสินค้าเกษตร (Agricultural Quarantine Agency) เดือนพฤษภาคม 2567 ระบุว่าปริมาณการส่งออกทุเรียนจาก จ.สุลาเวสีกลางไปยังจีน มีประมาณ 600,000 ล้านรูเปียห์ ประกอบด้วยทุเรียนแช่แข็ง 5,724 ตัน (เท่ากับทุเรียนทั้งผล 17,172 ตัน) โดย 6 เขตจากทั้งหมด 12 เขต ใน จ.สุลาเวสีกลาง มีศักยภาพในการผลิตทุเรียน ได้แก่ 1) เขต Parigi Moutong 2) เขต Poso 3) เขต Tolitoli 4) เขต Sigi 5) เขต North Morowali และ 6) เขต Banggai โดยเกษตรกรนิยมปลูกทุเรียนหมอนทองเป็นอันดับ 1 รองลงมาได้แก่ พันธุ์ Musangking พันธุ์ Tembaga Super พันธุ์ Matahari และพันธุ์ Raja ปัจจุบันพื้นที่ปลูกทุเรียน 1,634.29 เฮกตาร์ได้รับการรับรองมาตรฐานภายใต้การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (Good Agricultural Practices: GAP) จำนวน 133 ราย และมีโรงคัดบรรจุ (Packing House: PS) จำนวน 10 แห่ง

ที่มา: Antaranews วันที่ 22 กรกฎาคม 2567 และ Gemasulawesi วันที่ 23 กรกฎาคม 2567

มหาดไทยกระตุ้น BULOG เร่งลดราคาข้าวโดยทันที!

เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2567 ในการประชุมประสานงานการควบคุมภาวะเงินเฟ้อระดับภูมิภาค จัดขึ้นโดยกระทรวงมหาดไทย พล.ต.Tomsi Tohir เลขาธิการกระทรวงมหาดไทย ได้เรียกร้องให้หน่วยงาน BULOG รักษาเสถียรภาพราคาข้าวตามแนวโน้มราคาข้าวที่ขยับตัวสูงขึ้น โดยปกติราคาข้าวจะเพิ่มสูงขึ้นเมื่อเข้าสู่ฤดูแล้งในเดือนกรกฎาคม ดังนั้น BULOG สามารถวางแผนการรักษาเสถียรภาพราคาข้าวระดับประเทศได้ทันที ในขณะเดียวกัน ข้อมูลจากระบบติดตามความต้องการขั้นพื้นฐานทางการตลาด (Basic Needs Market Monitoring System: SP2KP) ระบุว่า ณ สัปดาห์ที่ 3 ของเดือนกรกฎาคม 2567 ราคาข้าวปรับตัวสูงขึ้นทั่วทุกภูมิภาคในอินโดนีเซียร้อยละ 32.22 ดังนั้น BULOG จำเป็นต้องคาดการณ์การปรับขึ้นราคาข้าวเล็กน้อยเพื่อไม่ให้ราคาข้าวพุ่งสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องและส่งผลกระทบต่ออัตราเงินเฟ้อและหวังว่า BULOG จะสามารถกระจายข้าวของรัฐบาลได้ทันทีเพื่อแก้ปัญหาราคาข้าวที่เพิ่มขึ้นในหลายภูมิภาค

และเพื่อเตรียมรับมือกับสถานการณ์ดังกล่าว นาย Epi Sulandari หัวหน้ากองวางแผนปฏิบัติการและบริการสาธารณะ หน่วยงาน BULOG เปิดเผยว่าขั้นตอนแรกในการรักษาเสถียรภาพราคาข้าวและอุปทานคือการเสริมสร้างความแข็งแกร่งของสต็อกข้าวผ่านการจัดซื้อภายในประเทศจนถึงวันที่ 21 กรกฎาคม 2567 มีจำนวน 759,419 ตัน และการนำเข้าจำนวน 2.2 ล้านตัน ทั้งนี้ ปัจจุบันปริมาณข้าวสำรองในสต็อกของรัฐบาล (CBP) ที่ควบคุมโดย BULOG อยู่ที่ 1.46 ล้านตันกระจายอยู่ทั่วทุกภูมิภาคและรัฐบาลภูมิภาค โดยสามารถใช้สต็อก CBP ดังกล่าวให้ความช่วยเหลือโครงการด้านอาหาร รวมถึงโครงการการรักษาเสถียรภาพราคาและอุปทาน (price and supply stabilization: SPHP) หรือการดำเนินนโยบายผ่านทางการตลาด (Market operations) ขณะเดียวกัน ณ วันที่ 21 กรกฎาคม 2567 ข้อมูลจากหน่วยงาน BULOG รายงานว่า ยอดจำหน่ายข้าวผ่านโครงการ SPHP ทั้งหมดมีจำนวน 888,579 ตันหรือร้อยละ 74.05 ของเป้าหมาย SPHP ที่ได้รับมอบหมายในปี 2567 ซึ่งส่วนใหญ่จำหน่ายผ่านผู้ค้าปลีกร้อยละ 60.9 ผู้จัดจำหน่ายร้อยละ 33.6 หน่วยงานด้านอาหารร้อยละ 3.9 รัฐบาลภูมิภาคร้อยละ 1.4 และการทำงานร่วมกันของ BUMN ร้อยละ 0.3

ที่มา: เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ วันที่ 23 กรกฎาคม 2567

มาลูกูส่งออกสินค้าประมงกว่า 400,000 ล้านรูเปียห์ ในไตรมาสแรกปี 2567

นาย Hatta Arisandi หัวหน้าสำนักงานควบคุมและกำกับดูแลคุณภาพทางทะเลและประมง (BPPMHKP) จ.มาลูกู กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) เปิดเผยว่า ไตรมาสแรกปี 2567 จ.มาลูกูส่งออกสินค้าประมงมีมูลค่าสูงถึง 400,000 ล้านรูเปียห์ หรือเท่ากับ 25 ล้านเหรียญสหรัฐ ปริมาณการส่งออกปลามีชีวิตในช่วงเดือนมกราคม - มิถุนายน 2567 อยู่ที่ 297,920 ตัว เพิ่มขึ้นจากช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนหน้าที่ 177,362 ตัว คิดเป็นร้อยละ 67.97 ในทางกลับกัน การส่งออกปลาไม่มีชีวิตในช่วงเวลาเดียวกันอยู่ที่ 4,278 ตัน ลดลงร้อยละ 35 จาก 6,595 ตัน โดยตลาดส่งออกสินค้าประมงของมาลูกูมีจำนวน 14 ประเทศ ได้แก่ จีน สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น ฮ่องกง เวียดนาม ออสเตรเลีย มาเลเซีย ไทย สิงคโปร์ เนเธอร์แลนด์ ฟิลิปปินส์ แคนาดา เกาหลีใต้ และซาอุดิอาระเบีย ตามลำดับ โดยสินค้าส่งออกหลัก ได้แก่ กุ้งแวนนาไม ปลาทูน่า ปลาเก๋ามีชีวิต และปูแสม

จากความผันผวนของปริมาณการส่งออก BPPMHKP กำลังพยายามเพิ่มการส่งออก โดยปรับปรุงการบริการและส่งเสริมความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น BPPMHKP มาลูกู จึงมีนวัตกรรมการบริการสาธารณะเพื่อเร่งให้บริการส่งออก รวมถึงโปรแกรมรับสินค้าโดยตรงจากผู้ประกอบธุรกิจผ่านทีมงาน Tatihu Rapid Reaction การให้บริการออกใบรับรองการส่งออกตลอด 24 ชั่วโมง และระบบด่วนเสมือนจริง (Virtual Fast Service System: Silapatua) ซึ่งสนับสนุนกิจกรรมการรับรองสำหรับการดำเนินตามแผนการจัดการคุณภาพแบบบูรณาการ (PMMT)/HACCP และการดำเนินตามแนวทางปฏิบัติในการกักกันประมง (CKIB) ทั่วทุกเขตและเมืองในมาลูกู มาตรการดังกล่าวมีจุดมุ่งหมายเพื่ออำนวยความสะดวกการส่งออกที่จะช่วยสนับสนุนอุตสาหกรรมประมงของมาลูกู

ที่มา: Antaranews วันที่ 23 กรกฎาคม 2567